

*kwirkijanaḡ

Runic: < 𐌿 | 𐌿 < | 𐌿 𐌿 𐌿 𐌿

Pronunciation: /'kwir.ki.ja.nǎ/

verb · Weak class 1

Meanings

to strangle

Etymology

From *kwerkō ('throat') + *-janaḡ.

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	kwirkijō	kwirkijauḡ	—
2nd singular	kwirkīsi	kwirkijais	kwirkī
3rd singular	kwirkīpi	kwirkijai	kwirkijapau
1st dual	kwirkijōs	kwirkijaiw	—
2nd dual	kwirkijapiz	kwirkijaiḡpiz	kwirkijapiz
1st plural	kwirkijamaz	kwirkijaim	—
2nd plural	kwirkīp	kwirkijaiḡp	kwirkīp
3rd plural	kwirkijanpi	kwirkijain	kwirkijanḡpau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	kwirkijai	—
2nd singular	kwirkijasai	kwirkijaisau
3rd singular	kwirkijapai	kwirkijapau
1st dual	—	—
2nd dual	—	—
1st plural	kwirkijanpai	kwirkijainpau
2nd plural	kwirkijanpai	kwirkijainpau
3rd plural	kwirkijanpai	kwirkijainpau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	kwirkidō	kwirkidēdī
2nd singular	kwirkidēz	kwirkidēdīz
3rd singular	kwirkidē	kwirkidēdī
1st dual	kwirkidēdū	kwirkidēdīw
2nd dual	kwirkidēdudz	kwirkidēdīdz
1st plural	kwirkidēdum	kwirkidēdīm
2nd plural	kwirkidēdud	kwirkidēdīd
3rd plural	kwirkidēdun	kwirkidēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
kwirkijana	kwirkijandz	kwirkidaz

Descendants

***kwirkijan** (Proto-West Germanic)

querka, quertsa (Old Frisian)

***kwirkijan** (Proto-West Germanic)

 ***quirkian** (Old Saxon)

querken (Middle Low German)

kvirkja (Old Norse)

kyrkja (Icelandic)

kyrka, kyrke, kyrkja, kyrkje (Norwegian Nynorsk)

kvirkja (Old Norse)

querken (Middle English)

querk, quirk (English)

querk (Scots)

kvirkja (Old Norse)

querken (Middle English)

querkenen (Middle English)

querken (English)

kyrkja (Old Norse)

kyrkja (Icelandic)

kyrka, kyrke, kyrkja, kyrkje (Norwegian Nynorsk)

kyrkja (Old Norse)

querken (Middle English)

querk, quirk (English)

querk (Scots)

kyrkja (Old Norse)

querken (Middle English)

querkenen (Middle English)

querken (English)

***kurgistadak** (Proto-Finnic)

[View on Wiktionary](#)